Balogh Z. Arthur

A padlás

Egy egészen másik világot talált a padláson. A padlásablakok szűrte nappali fény titokzatos hangulatot varázsolt. A nyitva maradt lépcsőajtón keresztül látta a délutáni napfényben fürdő konyha egy részét, míg ő a félhomályban maradt a tető alatt.

Meleg kárpitozta a levegőt.

A poros gerendákról csüngő pókhálók, mint könnyű szellemujjak cirógatták arcát.

Egy háromágú lámpa izzó nélkül várakozott az egyik sarokban poros hamutartó asztalkával. Elmúlt téli estékről álmodozott, mikor lágy fénye árasztotta el a homályt, s körülötte zajlott az élet?

Rozsdás madárkalitka. Melyik kanári töltötte benne fogságban életét? Az egyik sarokban csak pókháló maradt, és mellette néhány ütött-kopott bőrönd gondolt régi hosszú útjaira. Nem volt más bennük a vastag porréteg alatt, mint néhány takaró és molyrágta összehajtott lepedők.

Elsárgult folyóiratok halmát áttetsző műanyag takarta. Össze-vissza Sélection az ötvenes évekből, 48-as Mickey, 56-os Constellation és Paris Match a hatvanas évekből. És alattuk jól elrejtve Fripounet és Marisette és más elsárgult Mireille.

Egy kislány gyermekes álmai.

A bezárt vasszekrényben több száz Fleuve noir őrizte történetek titkát, amíg más polcokon egymás mellet katonásan üres lekváros üvegek sorakoztak.

A gerendákra függesztett huzatokban divatjamúlt harmincéves ruhák őrizték intim álmaik és elfelejtett találkák emlékét. A párnáikat el-veszített székekből a rugók, mint tört csontok meredtek a szövet alatt. A földön egy zsíredény és egy horpadt gyermekkád vártak. Mire? Réges-rég egy ma már felnőtt kisbaba játszott benne.

A fal mellett por takarta sorban üres borosüvegek teteme feküdt a földön.

Körülnézett és mindent látott.

Itt fent nem csak a fény volt szűrve, de a kintről beszivárgó zajok is. Itt a különleges csend, illat és langy kikötője volt

Itt megdermedt az idő. Mikor ezek a lim-lomok érkeztek, és e-lfelejtették őket, abban a pillanatban folytatták életük saját emlékeikbe mélyedve.

Tudta jól, hogy egy szép napon kiürítik a padlást. Kidobják a hasznavehetetlen dolgokat. Az eltört állólámpát, a rozsdás madárkalitkát, a horpadt bőröndöket moly ette kincseikkel, a soha nem olvasott elsárgult folyóiratokat és könyveket, az üres boros és lekváros üvegeket, amit soha nem töltenek meg többé… kidobnak mindent. Tiszta helyet kell csinálni újabb könyveknek, más táskáknak, összetört székek és asztalok számára.

Nézte őket és érezte lelküket.

Majdnem lábujjhegyen lement.